

O SLAMĚNÉM BÝČKOVÍ

Žili jednou dědek a babka. Dědek smolil smolu a babka doma předla přízi. Byli chudí a co vydělali, to projedli. Jak tak babka předla a předla, dumala a dumala, jak by k penězům přišli.

"Poslyš, dědku," řekla jednou, když se dědek chystal do práce, "udělej ze slámy býčka a natři ho smolou!"

"Co to, bábo, povídáš? Nač ti bude slaměný býček?"

"Jen se neptej a udělej ho, já už budu vědět, co s ním!"

Dědek vrtěl hlavou, ale býčka udělal a dobře ho nasmolil.

Ráno babka nabrala lnu a vyhnala býčka na pastvu. Usadila se u lesa, předla a povídala:

"Pas se, býčku, na travičce, pas, než tu přízi spředu!"

Předla a předla a taky si zdřímla. Z černého lesa vyběhl medvěd, uviděl býčka a rovnou k němu.

"Kdopak jsi?" ptá se. "Tebe jsem tu ještě neviděl." A býček povídá:

"Jsem býček slamáček, ze slámy dělaný, smolou nasmolený!"

Povídá medvěd: "Když jsi slaměný, smolou nasmolený, dej mi jí trochu, natru si odřený bok!"

Býček nic, stojí a mlčí. Medvěd ho popadl za bok a chtěl smůlu oškrábat. Škrábal, škrábal, i zuby si pomáhal, a hle! Přilepil se a odlepit se nemohl. Tahal, tahal, až býčka odtáhl. Babka se probudila a býček nikde.

"Co si já, babka, počnu? Býček mi utekl. Je by běžel domů?"

Sebrala přízi a honem domů. A co vidí? Na louce se medvěd potýká s býčkem, tahá ho, škube ho, ale odlepit se nemůže.

"Dědku, honem sem pojd'! Býček nám medvěda přivedl. Pojd' a chyt' ho!"

Dědek přiběhl, medvěda odtrhl a zavřel do komory.

Druhý den nabrala babka lnu a hnala býčka na pastvu. Sedla si u lesa, předla a povídala:

"Pas se, býčku, na travičce, než tu přízi spředu!"

Předla a předla a taky si zdřímla. Z černého lesa vyběhl vlk a rovnou k býčkovi.

"Kdopak ty jsi, pověz!"

"Jsem býček slamáček, ze slámy dělaný, smolou osmolený!"

"Když jsi smolou osmolený," řekl vlk, "dej mi jí trochu, bok si natru, kde mě psi potrhali!"

"Vezmi si," řekl býček.

Vlk k němu přiskočil a chtěl si smůly nabrat.

Škrábal ji, škrábal, i zuby si pomáhal a hle! přilepil se a odlepit se nemohl. Býček se rozběhl a vlka táhl za sebou.

Babka se probudila a býček nikde. "To on asi bude doma," řekla si, sebrala přízi a honem domů. A co vidí? Na louce stojí býček a na něm visí vlk. Dědek přiběhl, vlka chytil a zavřel ho do komory.

I třetí den vyhnala babka býčka na pastvu. Sedla si k lesu, předla, předla, až si zdřímla. Z lesa vyběhla liška a rovnou k býčkovi:

"Kdopak ty jsi?" ptala se.

"Jsem býček slamáček, ze slámy dělaný, smolou osmolený!"

"Dej, slamáčku, trochu smoly, natru si bok! Jezevec ze mě div kůži nesesdře!!"

"Jen si vezmi," řekl býček.

Zakousla se liška býčkovi do boku, táhne, táhne a odtrhnout se nemůže. Býček ji domů přinesl, dědek ji chytil a zavřel do komory.

A pak ještě zajíčka chytili.

Když byla plná komora, sedl dědek na práh a začal brousit nůž.

"Načpak brousíš nůž, dědku?" zeptal se medvěd. "Ale, kůži s tebe stáhnou a sobě i babce z ní kožíšky ušiju!"

"Nestahuj, dědoušku, nestahuj! Pusť mě do lesa, nanosím ti medu!"

"Tak běž!" řekl dědek a medvěda pustil. Sedl na práh a brousil nůž.

"Načpak brousíš nůž, dědku?" zeptal se vlk. "Ale, kůži s tebe stáhnu a na zimu si z ní udělám teplou čepici."

"Nestahuj, dědoušku, nestahuj! Pusť mě a já ti přiřenu stádo ovcí!"

"Tak běž!" řekl dědek a vlka pustil. Sedl na práh a brousil nůž.

"Načpak brousíš nůž, dědku?" zeptala se liška. "Lišky mají pěkný kožíšek. Stáhnu ti ho a udělám si z něj límec."

"Nestahuj, dědoušku, nestahuj! Nanosím ti husy a slepice!"

"Tak běž," řekl dědek a lišku pustil.

Zbyl mu jen zajíček. I na něj si dědek nuz brousil a když se zajíček ptal, dědek odpověděl: "Zajíci mají kožešinku měkoučkou, teploučkou. Z té budeme mít s babkou rukavice."

"Neber mi kožíšek, dědoušku. Nanosím ti pro babku mašlí a šátků a krásných korálků, kolik bude chtít!"

"Tak běž!" řekl dědek a zajíčka pustil.

Uběhla noc a sotva se rozednilo, ťuk-ťuk! na vrata. Dědek vyšel na zápraží, kouká - to medvěd celý úl s medem přitáhl. Med uklidili a sotva si lehli, zas na vrata ťuk-ťuk! Dědek vyšel na zápraží, kouká - to vlk plný dvůr ovcí přihnal. A za ním liška žene hejno hus, kačen a slepic. Zajíček nanosil mašliček a šátků a barevných. Korálků babce pro radost.

Dědek s babkou byli rádi. Ovce prodali, dědek nakoupil dva páry tažných volů a začal povozničit. Od té doby už se jim špatně nevedlo. A býček? Už ho nepotřebovali. Stál na slunci, stál, dokud celý neroztál.

(O slaméném býčkovi. Ukrajinská pohádka. Pohádkové lístečky. Ivo Král. 1984).